

Sygn. akt: X C 1516/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Stanisław Sadowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paweł Sosnowski

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) S.A z siedzibą w W.

przeciwko J. K.

o zapłatę

orzeka:

I. zasądza od pozwanego J. K. na rzecz powoda (...) S.A z siedzibą w W. kwotę 1 649,92 zł (słownie: tysiąc sześćset czterdzieści dziewięć złotych i dziewięćdziesiąt dwa grosze) wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od dnia 14 kwietnia 2015r.; z uwzględnieniem zmiennej stopy procentowej odsetek ustawowych do dnia zapłaty do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 647 zł (słownie: sześćset czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód (...) SA w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. K. kwoty 1 649,92 złote tytułem należności za usługi telekomunikacyjne, wobec przedterminowego zakończenia umowy promocyjnej w przyczyn leżących po stronie pozwanego, tj. braku zapłaty należności.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozwany J. K. opisał swoją sytuację materialną i wniósł o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił, co następuje

W dniu 23 sierpnia 2013 roku pozwany J. K. zawarł z powodem operatorem telekomunikacyjnym (...) SA w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych na warunkach promocyjnych. Wraz z umową strony zawarły umowę sprzedaży ratalnej laptopa o wartości 1 619,80 złotych, który to sprzęt pozwany przekazał swojej wnuczce. Kwota poszczególnych rat została doliczona do comiesięcznych należności z tytułu usług telekomunikacyjnych. Umowa przewidywała karę umowną dla pozwanego w razie jej rozwiązania z przyczyn leżących po jego stronie, czyli w

praktyce w sytuacji, gdy z powodu braku zapłaty za usługi telekomunikacyjne, dojdzie do wypowiedzenia umowy przez operatora.

W dniu 19 listopada 2014 roku powód wypowiedział umowę pozwanemu, którego zadłużenie wobec powoda z powodu braku zapłaty należności wyniosło na dzień wypowiedzenia umowy kwotę 767,21 złotych. Ponadto powód doliczył karę umowną w kwocie 819,93 złote. Pomimo wezwania do zapłaty, pozwany nie spłacił długu. Należność wraz z odsetkami za opóźnienie wyniosła na dzień wniesienia pozwu kwotę 1 649,92 złote.

Pozwany jest emerytem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Otrzymuje emeryturę w kwocie po 1 376,55 złotych netto. Świadczenie emerytalne obciążone jest egzekucją komorniczą spowodowaną innym zadłużeniem, w ¼ części.

/Dowód:

-dokumenty:

saldo należności-k.32 akt, umowa stron-k. 33-43 akt, pisma powoda do pozwanego-k.45,46 akt, wypowiedzenie umowy z zestawieniem należności-k. 47-48 akt, dowody nadania korespondencji-k.49-50 akt, faktury VAT-k.51-59 akt./

Sąd zważył, co następuje

Sąd uznał za wiarygodne dowody w postaci dokumentów, przedłożonych przez stronę powodową i zawartych w aktach sprawy, których autentyczności i wiarygodności pozwany nie zakwestionował.

Powództwo jest całkowicie zasadne.

Pozwany nie kwestionował w toku procesu zasadności żądania pozwu ani co do zasady, ani co do wysokości. Domagając się oddalenia powództwa powoływał się jedynie na swoją sytuację materialną.

Jak wynika zarówno z przepisów prawa cywilnego, jak i utrwalonej linii orzecznictwa sądowego, sytuacja materialna dłużnika nie może być podstawą do zwolnienia go ze zobowiązania. Powód jako operator telekomunikacyjny wykonał umowę, co jest bezsporne w sprawie. Pozwany w ramach tego kontraktu otrzymał od powoda sprawny komputer osobisty, za który, jak i za pozostałe usługi, zobowiązany był zapłacić. Pozwany jednak, swoją obecną sytuację materialną i brak zapłaty swoich zobowiązań (o czym świadczy egzekucja komornicza dotycząca innego długu) zdaje się traktować jako wystarczający powód do zwolnienia go od obowiązku zapłaty długu. Pozwany powołuje się przy tym na zdarzenia z roku 2010 (wypadek samochodowy i utrata pracy). Zawarcie umowy stron nastąpiło z kolei dopiero w roku 2013, trudno więc uznać, iż pogorszenie sytuacji materialnej pozwanego nastąpiło po zawarciu umowy z powodem. Pozwany, który także z racji wieku, winien kierować się zasadami logiki i doświadczenia życiowego, nie powinien zawierać umowy z powodem, na wykonanie której w postaci comiesięcznego obciążenia płatnościami za usługi i zakupione urządzenie, nie było go stać. Przedmiot umowy ponadto nie dotyczył zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych pozwanego i jego bliskich. Należy przy tym zauważyć, iż ewentualne ustalenia pozwanego z członkami rodziny, dotyczące posiadania i używania sprzętu, nie mają w przedmiotowej sprawie żadnego znaczenia praktycznego dla bytu zobowiązania pozwanego wobec powoda.

Wobec powyższego, Sąd na mocy art. 353 § 1 kodeksu cywilnego zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem w całości.

Wobec treści rozstrzygnięcia, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów procesu, obejmujący koszt opłaty sądowej od pozwu oraz koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w tym koszty opłaty skarbowej od dokumentu pełnomocnictwa procesowego, po myśli art. 98 § 1-3 kodeksu postępowania cywilnego.